

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

Silah Sanayisinde Kendi Kendine Yeterlilik, Bağımlılık Değil, Kurtuluşun Yoludur!

Haber:

ABD Merkez Komutanlığı Komutanı Brad Cooper, savaşın başlamasından bu yana ABD ordusunun İran içinde 10 binden fazla hedefi vurduğunu açıkladı ve bu operasyonların rejime ait askeri üretim tesislerinin yaklaşık üçte ikisinin imha edilmesine yol açtığını belirtti. (Mihna El-Haber)

Haber:

Yasaların değil gücün hüküm sürdüğü bir dünyada, artık tek başına silah sahibi olmak yeterli değildir; aksine asıl önemli olan soru şudur: Bu silahı kim üretiyor? Ve onun çalıştırılması ve geliştirilmesinin anahtarlarına kim hükmediyor? Ordusunu silahlandırma konusunda başkalarına bağımlı olan bir devlet, ne kadar büyük silah cephaneliğine sahip olursa olsun ya da ne kadar ittifak kurarsa kursun, güvenliğini o ülkenin eline rehin bırakmış olur.

Çağdaş siyasi gerçeklik, gerçek bağımsızlığın ancak askeri sanayi bağımsızlığıyla sağlanabileceğini kanıtlamıştır. Çünkü silahlarını kendi elleriyle üreten bir devlet, kendi kararlarına sahip olur ve siyasi baskı ve şantajlardan kurtulur. Silahlarını ithal eden ülkeler ise, görünüşte güçlü gibi görünseler de, ancak gerçekte iradeleri kısıtlıdır ve tedarikçinin izni olmadan ya da ondan korkmadan hayati kararları almaktan acizdir.

Belki de ABD saldırıları karşısında İran'ın gösterdiği direniş konusunda tanık olduğumuz durum, bunun en açık örneğidir. Zira İran, kuşatma altında olmasına rağmen uzun yıllar direnebilmiştir; çünkü o, bir miktar da olsa yerli askeri sanayisine sahiptir. Bununla birlikte bu örnek aynı zamanda bu direncin sınırlarını da ortaya koymaktadır; zira özellikle gelişmiş hava ve deniz savunma alanlarında tam bir silahlanma sistemine sahip olmaması, onu saldırı ve baskıya maruz bırakmış olup bu da onun, yüzleşmede belirleyici bir üstünlük sağlama yeteneğini zayıflatmıştır. Eğer kendi ürettiği ve geliştirdiği entegre bir silah sistemine sahip olsaydı, güç dengesi farklı olur, direniş daha güçlü olur, hatta belki de zafer daha yakın olurdu.

Buna karşılık en modern silahlara sahip zengin ülkeler de var; ancak bu silahları serbestçe kullanamıyorlar; çünkü bu silahların çalıştırılması, bakımı ve modernizasyonu konusunda karar vermek, üretici ülkelere bağlıdır. Körfez ülkeleri bunun en açık örneğidir; zira silah alımına yüz milyarlarca Dolar harcadılar ancak Batı'nın iradesinin rehinesi olarak kaldıkları için bağımsız olarak gerçek bir savaşa giremiyorlar; hatta bazı sistemlerini dış destek olmadan da çalıştıramıyorlar!

Savaş sanayisinde bağımsız olmak bir lüks değildir; aksine uluslararası arenada etkin bir rol oynamak isteyen her ülke için varlığı bir zorunluluktur. Çünkü bu o ülkeye, kendini savunma, düşmanlarını caydırma ve yaptırımlardan, ambargolardan ya da tedarik kesintilerinden korkmadan kararlarını alma gücü kazandırır.

Bundan dolayı gerçek hadari bir projenin, bilim insanlarına ve mühendislere dayanan, araştırma ve geliştirmeye yatırım yapan ve ümmetin muazzam kaynaklarından yararlanan entegre bir askeri sanayi üssü inşa etmeden sahada uygulanması mümkün değildir. İslam Devleti kurulduğunda, mevcut durumun hatalarını tekrarlamayacak; aksine ilk andan itibaren kendi akidesinden hareket eden, evlatlarının enerjilerine dayanan ve doğal servetlerine yatırım yapan bağımsız bir savaş sanayisi kurmak için acele edecektir ki böylece aşılanmayan izzetli bir devlet olmasının yanı sıra ihlal edilmeyen güçlü bir devlet olabilsin.

Kurtuluşa giden yol, gücü ithal etmek yoluyla değil, onu üretmek yoluyla olduğu gibi bağımlılık yoluyla değil de, bağımsızlık yoluyla olur. Zira silaha sahip olmayan bir kimse, karar verme yetkisine sahip olamaz; karar verme yetkisine sahip olmayan bir kimse ise geleceğine de sahip olamaz.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdulazim Haşlemon